

prima instanță - G.Moscalciuc,
instanța de apel –A.Panov, M. Moraru, A. Minciuna,

ÎNCHEIERE

10 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecători

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Braga Elena și avocatul Frecauțan Marina în interesele recurentului Știrbu Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Știrbu Ion împotriva Elenei Braga cu privire la obligarea Elenei Braga de a elibera terenurile situate pe str. Tudor Vladimirescu 58/1 și 58 din or. Durlești mun. Chișinău prin mutarea gardului dintre vecini și cererea reconvențională depusă de către Braga Elena împotriva lui Știrbu Ion privind obligarea acestuia de a modifica acoperișul casei de locuit,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015, prin care au fost respinse apelurile declarate de Braga Elena și Știrbu Ion, și menținută hotărîrea judecătorească Buiucani mun. Chișinău din 27 octombrie 2014,

c o n s t a t ă ;

La 25 februarie 2014 Știrbu Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Braga în care a solicitat obligarea ultimei de a elibera terenurile cu numerele cadastrale 0121117560 și 0121117448 situate pe str. Tudor Vladimirescu 58/1 și 58 or. Durlești mun. Chișinău, prin mutarea gardului dintre vecini.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, Elena Braga a ocupat în mod ilegal în posesia sa 30 m² de teren care îi aparțin de fapt lui Știrbu Ion, prin construirea unui gard pe toată lungimea terenului, care constă din două părți, relatând că o parte al gardului litigios în lungime de 38.17 m, e situat pe terenul său sub nr.58/1 cu suprafața 0,0408 ha pe str. Tudor Vladimirescu, or. Durlești, numărul cadastral 0121T17360, cu o depășire a limitelor suprafeței terenului de 0,3-0,6 astfel au fost ocupate ilegal 16 m² de teren. Cea de a doua parte a gardului cu lungimea de 43,2 m situat pe str. Tudor Vladimirescu 58, numărul cadastral 0121117448 a fost donat de către bunelul său Cuciuc Efim, depășind limitele terenului indicat cu 0,6 m-0,3 m, iar ca urma fiind ocupate ilegal din proprietatea sa 44 m² de teren,

Menționează că a fost ilegal lipsit de proprietatea sa și anume, de teren cu suprafața de 30 m de teren, prețul comercial căruia constituie în total 36342 lei,

reieșind din faptul că terenurile nr. 58/1 și nr.58 cu suprafața totală de 0,1108 ha sunt situate pe una și aceeași stradă și compun un lot unic de teren cu hotarul terenului aferent casei de pe str. Tudor Vladimirescu 56, or. Durlești, proprietara căreia este Braga Elena. Aceasta posedă ilegal 30 m² de teren, care de fapt și de iure îi aparțin, însă a fost sustras în urma încălcărilor din partea vecinei a limitelor terenului care îi aparține. Suprafața de teren pe care este construit gardul îi aparține cu drept de proprietate, fapt ce se confirmă prin certificatul titlului deținătorului de teren, certificatele măsurărilor geodezice și plățile fiscale pentru terenuri.

În cadrul examinării pricinii în fond, la 07 aprilie 2014 Braga Elena a înaintat cerere reconvențională împotriva lui Știrbu Ion prin care a solicitat obligarea acestuia de a modifica acoperișul casei construite neautorizat din str. Tudor Vladimirescu nr. 58 or. Durlești, în așa fel ca apa de ploaie și zăpada să cadă pe teritoriul care-i aparține ultimului.

În motivarea ei Braga Elena a reiterat că, gardul care separă gospodăriile dintre vecini a fost instalat în anul 1960 de către Frija Grigorii și Cuciuc Olga, care dețineau în posesie lotul, acesta fiind construit pe hotarul istoric, parii de beton de la gardul vechi sunt montați în poziție verticală în gardul existent, iar la reconstrucția lui s-au efectuat măsurările liniei de hotar.

A invocat că, conflictul între părți a apărut în anul 2013, când ultimul a început o reconstrucție neautorizată a fostei case, care aparținea lui Cuciuc Efim și Cuciuc Olga, fiind construite câteva încăperi în apropierea gardului cu pricina, a ridicat etajul II, a amplasat acoperișul casei în așa fel ca apa de ploaie și zăpada să cadă în ograda ei și pe gardul care desparte gospodăriile. În perioada construcției a solicitat pârâtului modificarea acoperișului în așa fel ca apa de ploaie și zăpada să cadă pe teritoriul său, însă ultimul a refuzat categoric.

Mai invocă că din cauza scurgerii apei de ploaie și a zăpezii pe timpul iernii de pe acoperișul casei vecinului î-i creează incomodități și pericol de inundație și de năruire a casei sale cât și pericol pentru sănătatea, viața ei și a membrilor familiei.

Prin hotărârea judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 29 octombrie 2014 atât acțiunea inițială înaintată de Știrbu Ion cât și acțiunea reconvențională înaintată de Braga Elena au fost respins ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015, s-au respins apelurile declarat de către Știrbu Ion și Braga Elena și s-a menținut hotărârea judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 29 octombrie 2014.

La 09 aprilie 2015, Braga Elena a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerînd casarea acestora în partea respingerii acțiunii reconvenționale și emiterea unei noi decizii de prin care să fie admise pretențiile înaintate de către Braga Elena și respinse pretențiile din acțiunea inițială înaintată de către Știrbu Ion.

În motivarea recursului recurentul a indicat că nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare, fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt.

Consideră că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de Procedură Civilă, care

statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La 09 aprilie 2015 avocatul Frecauțan Marina în interesele recurentului Știrbu Ion a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerînd casarea acestora în partea respingerii acțiunii inițiale și emiterea unei noi decizii cu trimiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

A indicat că soluțiile instanțelor ierarhic inferioare sunt ilegale, concluziile vin în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind aplicate eronat prevederile legii. Instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor cauzei, decizia fiind una insuficient motivată.

Totodată consideră că instanța de fond a admis mai multe încălcări de procedură la examinarea în fond a cauzei.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în cererea de recurs prin prisma prevederilor art. 432 alin. 3), lit.e) Cod de Procedură Civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de procedură.

Prin referința depusă la 25 mai 2015 Braga Elena a pledat pentru respingerea recursului declarat de către avocatul Frecauțan Marina în interesele recurentului Știrbu Ion.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii Curții de Apel Chișinău (f.d.227), decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces, însă nu există dovada legală de recepționare a deciziei, motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și recursurile declarate la 09 aprilie 2015 sunt depuse în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probe administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de către recurenta Braga Elena și avocatul Frecauțan Marina în interesele recurentului Știrbu Ion în cererile de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursurile declarate de către recurenta Braga Elena și avocatul Frecauțan Marina în interesele recurentului Știrbu Ion, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari